

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/31/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3216898407
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3216898407.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému T.i Y. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. prejednal na verejnom zasadnutí dňa 11. mája 2016 odvolanie obžalovaného T. Y. proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 30. marca 2016, sp.zn. 0T/4/2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného T. Y. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 30. marca 2016, sp.zn. 0T/4/2016, bol obžalovaný T. Y. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 09.02.2016 v čase okolo 17.50 hod. prišiel v Bánovciach nad Bebravou na ul. Svätoplukova do predajne OD Kaufland, kde z predajného regála vzal 2 ks mlieko Piknik v hodnote 1,19 eur za kus, ktorý si vložil pod mikinu a s takto uschovaným tovarom bez zaplattenia odišiel z predajnej plochy vstupom pri informáciách, čím spôsobil spoločnosti Kaufland Slovenská republika v.o.s., Bratislava škodu vo výške 2,38 eur, hoci mu bola dňa 21.01.2016 Mestskou políciou Bánovce nad Bebravou v bloku konaní, č. bloku AB 432986, právoplatného toho istého dňa, uložená pokuta vo výške 20,- eur pre spáchanie priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a hoci bol za taký čin právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 29.10.2014, č. k. 3T/58/2014-258, právoplatným dňa 23.01.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23.01.2015, č. k. 3To/91/2014-295 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Trestného zákona a iné.

Za tento trestný čin bol obžalovaný T. Y. odsúdený podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej pätnásťdňovej lehote ho napadol odvolaním obžalovaný T. Y. len pre nesprávnosť výroku o treste odňatia slobody. V písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom obhajcu považoval uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov za neprimerane prísny. Poukazoval na to, že pri vyrovnanom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností umožňuje Trestný zákon uložiť za prečin krádeže podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody v rozpätí od 6 mesiacov do 3 rokov, pričom zároveň namietal, že okresný súd mu pri ukladaní trestu zohľadnil aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., teda okolnosť, že bol už za trestný čin odsúdený, hoci táto okolnosť je už zákonným znakom skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a preto podľa jeho názoru na túto okolnosť nemal prihliadať ako na

príťažujúcu okolnosť. Domnieval sa ďalej, že okresný súd pri ukladaní trestu mohol použiť ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu a uložiť mu trest pod dolnú hranicu, pretože podľa jeho názoru použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom treba považovať za neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti by podľa neho postačoval aj trest kratšieho trvania. Navrhol preto, aby odvolací krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby alternatívne vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol alebo aby sám rozhodol a uložil mu miernejší trest odňatia slobody, prípadne iný druh trestu.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Bánovce nad Bebravou v písomnom vyjadrení zo dňa 12.4.2016 k odvolaniu obžalovaného i prokurátorka Krajskej prokuratúry v Trenčíne na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhli odvolanie obžalovaného T. Y. ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por. s poukazom na to, že obžalovanému uložený trest považovali za dôvodný, zákonný, spravodlivý a korešpondujúci s dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného T. Y. podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., len na podklade podaného odvolania obžalovaného, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 19. apríla 2016, na verejnom zasadnutí dňa 11. mája 2016 postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť len obžalovaným napadnutých výrokov rozsudku o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného T. Y. nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli napadnuté odvolaním a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, postupoval pri ukladaní trestu obžalovanému T. Y., pri určení druhu a výmery trestu, ako aj spôsobu jeho výkonu v súlade so zákonom.

Nepodmienečný trest odňatia slobody uložený obžalovanému v rámci ustanovenej trestnej sadzby podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. (trest odňatia slobody na 6 mesiacov až 3 roky) s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák. vo výmere 12 mesiacov, teda v dolnej polovici trestnej sadzby, je trestom primeraným. Zodpovedá totiž všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukládanie v zmysle § 34 ods. 1,3 a 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, zistený vyrovnaný pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, ako aj zistené pomery obžalovaného, jeho výrazný sklon k páchaniu trestných činov a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Obžalovaný je osobou s výrazným sklonom k páchaniu trestných činov, u ktorého ani doteraz uložené podmiennečné i nepodmienečné tresty odňatia slobody nevedli k náprave. Vzhľadom na osobu páchatela a s prihliadnutím na jeho doterajší život i okolnosť, že trestný čin spáchal 9.2.2016, teda ani nie štyri mesiace po prepustení z výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody uloženého mu vo výmere 1 rok a 4 mesiace v inej, predchádzajúcej trestnej veci (trest vykonal 24.10.2015), okresný súd vyvodil správny záver, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného je výkon trestu odňatia slobody nevyhnutný a že na podmiennečný odklad výkonu trestu odňatia slobody, či uloženie iného druhu trestu neboli u obžalovaného splnené zákonné podmienky.

Rovnako vecne správny a v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. je aj výrok o zaradení obžalovaného T. Y. na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia.

Zákonným znakom skutkovej podstaty konkrétneho obžalovaným T. Y. spáchaného prečinu krádeže § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. je právoplatne odsúdenie za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch a to rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 29.10.2014, sp. zn. 3T/58/2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23.01.2015, sp. zn. 3To/91/2014, preto okresný súd vecne správne na toto konkrétne odsúdenie neprihliadal ako na príťažujúcu okolnosť.

Zároveň však vecne správne prihliadol na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., teda že obžalovaný už bol odsúdený, a to vo vzťahu k iným odsúdeniam obžalovaného na nepodmienečné tresty odňatia slobody, konkrétne na trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín z 15.1.2007, sp. zn. 3T/3/2007, právoplatným dňa 12.2.2009, za trestné činy výtržníctva a ublíženia na zdraví uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, ktorý vykonal 25.7.2011, na trestným rozkazom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou z 29.5.2009, sp. zn. 2T/33/2009, právoplatným dňa 14.8.2009, za trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, ktorý vykonal 25.7.2010 a na rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou z 23.6.2010, sp. zn. 1T/54/2010, právoplatným dňa 23.6.2010, za trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a trestný čin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 6 mesiacov, ktorý vykonal 25.1.2013.

Odvolačnú námietku obžalovaného v uvedenom smere preto odvolací súd nepovažoval za dôvodnú a neakceptoval ju.

Zo znenia § 39 ods. 1 Tr. zák. vyplýva, že hoci neviaže jeho aplikáciu na „výnimočné“ okolnosti prípadu, ani na „mimoriadne“ pomery páchatel'a, už z názvu ustanovenia § 39 Tr. zák. a jeho výkladu vyplýva, že ide o mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody a nie o pravidelný postup súdu. Z uvedeného dôvodu sa použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. nemôže odôvodniť len bežne sa vyskytujúcimi skutočnosťami, ale súd môže pristúpiť k mimoriadnemu zníženiu trestu len za existencie takých okolností alebo pomerov, ktoré sa u trestných činov a ich páchatel'ov bežne nevyskytujú a ktoré je možné vyhodnotiť v prospech páchatel'ov. Práve táto ich výnimočnosť alebo neštandardnosť objektívne spôsobuje, že trest ukladaný v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby by bol pre páchatel'a neprímerane prísny a na dosiahnutie účelu trestu by postačoval aj trest kratšieho trvania. Pri rešpektovaní zásady adekvátnosti trestu s prihliadnutím na povahu, závažnosť činu a osobu páchatel'a preto trestný zákon umožňuje súdu na túto situáciu reagovať možnosťou mimoriadneho zníženia trestu aj pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom, pričom je dôležité, aby jeho uplatnenie bolo vždy argumentačne odôvodnené takým spôsobom, aby nevznikli žiadne pochybnosti o oprávnenosti použitia tohto ustanovenia. V posudzovanej veci vo vzťahu k obžalovanému T. Y. nebola zistená žiadna bežne sa nevyskytujúca (výnimočná) okolnosť prípadu (resp. viacero takých okolností), ani žiadne také (mimoriadne) pomery páchatel'a, ktoré by vyznievali v jeho prospech a ktoré by mali význam pre mimoriadne zníženie trestu, preto postup podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. neprichádzal do úvahy.

Rovnako ani odvolaciu námietku obžalovaného v uvedenom smere preto odvolací súd nepovažoval za dôvodnú a neakceptoval ju.

Odvolačnú námietku teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo vzťahu k výrokom o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu, preto v tomto smere odvolanie obžalovaného T. Y. nepovažoval za dôvodné.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie obžalovaného T. Y. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.